gua que prius vna erat cõfuſa
eſt: ⁊ in multa diuiſa dogmata:
qr̃ nõ valuerũt turriz perficere.
Naz cum artifex lignum pete-
bat alius dabat lapidem. Et ex
hoc locus iſte vocat⁹ ē babel. i.
cõfuſio. Spũaliter. Noe q̄ iter-
pretatur reges denotat diuinaz
grãm. Ipſa. n. eſt que requiem
menti humane ſiue cõſcie pſtat
hac igitur grã in hoib⁹ mortua
ſtatim cõuenitur ad edificatõis
ſtudium. vt errigatur turris ſu
perbie per multiplicationez di
uitiarum pp quas gloria puta-
tur ⁊ requies. O ſi poſſez inquit
hõ cumulare tm̃ tehſaurũ vt ſu
per excelerez diuitijs ꝯuicinos
tunc eſſem glorioſus: tunc gau-
derez. tunc ſubicerent alij ⁊ eſſē
cũctis honoratior. Et ſic miſer
ſupra vires humanaſ ambiens
laborãs expectat cumulaꝛ̃ ⁊ ap
plicare florenos florenis vt per
ficiat qd̃ inſcipienter pſumitur.
ſed vide qr ꝯfunduntur lingue
⁊ vna ſua cogitatio diuiditur in
contraria. vñ cum aliquando q̄
rat diuitias ſibi. fortuna paup-
taté pbet. Cum vero poſtulat ſa
nitaté: hũores langore ſibi gra
uiſſimuz ſubmiſtrant. cũ optat
vitá diuturnaz mors ſubdita il-
luz morſu deuorat repẽtino. Ec
Aug. ce igiꝛ̃ lingua artificũ quot mo
dis diuidiꝛ̃. vñ Auguſti. i li. cõ-
feſ. O inqt amatoreſ mũdi cui⁹
rei grã militatis. Maior ne cē̃
poterit ſpes vr̃a in mũdo q̄ꝫ vt

amici mundi ſit. Ille quid niſi
fragile plenuz piculis: ⁊ p quot
pericula peruenit ad maius pi
culum. pereant hec oia dimitta
mus hec vana ꝯferam⁹ nos ad
ſolá inquiſitionem eoruz que fi
nem nõ habẽt vita hec eſt mors
incerta: ſubdito obrepit' ⁊ poſt
hec negligentie ſuplicia luẽda.

De oratione.

Preparatiõez cordis eo
rum audiuit auris tua. A
pš. x. Not. q̄ cithariſta
preparat citharã ſuam ⁊ mode
rat eam prius q̄ꝫ citharizet corã
magno dño. ⁊ tunc itrat ad pul
ſandum. Turpẽ enim melodiaz
⁊ diformẽ faceret niſi prius mo
derata eſſet. Spũaliter. volens
pulſare añ dñm per orõné pri⁹
dz cor ſuũ moderare ⁊ diſpone
re ad qeté trãqlitatꝭ ⁊ pacis face
re q̄ intẽtio intrinſeca bñ corre
ſpõdeat vbis exteriorib⁹ i orõ-
ne ꝓlatis. Hic. n. cor ornatũ v-
tute charitatꝭ ⁊ patientie pſallẽs
corã dño cito exaudiꝛ̃: Figu. iij. Fig
Reg. viij. Salomõ. pri⁹ diſpo-
ſuit tẽpluũ ⁊ prepauit illd̃ ceteriſ
ornamentꝭ. Et poſtmodũ ipꝫ in-
trãs ad ornãdum obtinuit a dño
ſuas petitõés. Spũalr. ſalomõ
interptaꝛ̃ pacificãs mẽté ⁊ deno
tat fidelé cupiẽté p denotã orõ-
né a deo obtinere grãz. quã pri⁹
aduerſ⁹ eũ hꝫ aliqd dꝫ pacificaꝛ̃
neceſſe é ſemp hr̃e. ſ. ſatiſfactio-
né ꝓximior ſp preparé vt ſi qs
memoré illi⁹ pecẽdo indulgẽ-

ciā vel ſi meror vel dolor i ipſo ē
q recepit iiuriā dz talē errorez
indulgēdo pacificare ⁊ delere ꝺ
ꝓprio corde. vt alteri debitū di
mittēdo ſuoꝝ debitoꝝ idulgētiā
inueniat. ſic igit̃ dz cor nr̃m pre-
parari ſi volum⁹ exaudiri. Ec-
cli. xviij. añ orationem prepara
aīam tuā ⁊ noli eē hō q̃ſi qui ten
tat deuz. Temptant. n. deū qui ſi
ne diſpoſitione cordis per ora-
tionem pulſāt deū. Lōge pl⁹ va
let cordis deuotio q̃ȝ oro ⁊ oris
Iſi. locutio. vñ Iſidor. de ſūmo bo-
no. Quid ꝓdeſt ſtrepitus labio
rum vbi cor mutū eſt. Sicut. n.
vox ſine modulatione eſt quaſi
vox porcoꝝ: ſic oratio ſine deuo
tione eſt quaſi mugitus bouuz.
Oratio cordis nō eſt labiorum.
Nēpe. n. deprecātis cor aſpici
deus nō ꝟba orantis. Melius
eſt cum ſilentio orare cordis ſi-
ne ſono vocis q̃ȝ ſolis verbis ſi-
ne intuitu mētis. hec Iſidorus.

B Sacrificiū deo eſt ſolēne.
i. Reg. xx. In domo ma
gni ꝑncipis deforme eſſz
rē monſtruoſaz videre. ⁊ eſt rō.
q affectio humana dicitur eſſe
circa delectamēta: ⁊ delectabile
nō eſt niſi indebite ꝓportiona-
tis rebus. Ideo cū offertur aīal
diminutū vel inſolita deformi-
tate cōpoſitum abhorretur a vi
dentibus ⁊ vocatur mōſtrum ⁊
tanto horribili⁹ in nobili domo
appareret q̃ȝto omnia ibi debent

inueniri decora. Spiritualiter.
Orantes deū ſine deuotione deo
exhibent mōſtra deformia q̄r de
ratiōe nāe animalis eſt hr̃e vnū
caput ⁊ pedes ẜm debitam eiuſ
ſpēm ſic de ratione orationis eſt
cum verbis cordis deuotionem
habere. Si. n. verba dirrigun-
tur ad deum ⁊ cor ⁊ affectio figā
tur ad terrena: Nōne mōſtruo-
ſa eſt talis oratio. Iō in figura. Fig.
Exo. xij. preceptum fuit offerri
domino agnuz anniculum ſine
macula hoc eſt ſine diminutiōe
membrorūz. Spiritualiter. per
agnuz ſacrificij ſiue immolatio
nis notatur ſacrificium oratio-
nis. vbi requiritur agnus can-
did⁹ ⁊ ſine macula mortalis pec
cati. vnde ſequitur q̄ debeat eſſe
anniculus q̄r renocatus ſpū ⁊
mente atq̃ȝ quodāmodo renat⁹
per aquam lachrymarum. Itez
ſine diminutione mēbrorūz q̄r
cum oramus deum homo debz
verſari in corde qꝺ prefertur in
ore alter eſſet mōſtruoſa noſtra
oro. Et qꝺ eſt ꝑncipale ipſi⁹. ſ.
cor trucarem⁹ ab eo. Nā ꝑ ſap.
xp̄s ait. Prebe mihi fili cor tu
um. Et ſi oro nr̃a ꝺbeat deo pla
cere ⁊ vt acceptū ſacrificiū ipſaz
recipere petam⁹ quod iuſtū ⁊ ꝺ
bitū eſt. ⁊ ſi ſecus peteremus ta
lis oratio poti⁹ nobis impetra
ret tormentū. Criſoſtomus ſup Cris.
Mat. Colonus ingt dei ꝯfiliuz
dyaboli nō requirit. colon⁹ autē

diaboli: ⁊ ſi conſiliū dei requirit
nō inuenit. vnde fur orat vt ꝓ-
ſperet̃ in furto: ⁊ fornicatoꝛ ſibi
crucis ſignū facit vt nō compꝛe
hendat̃: ſed tanto citius capit̃:
qꝛ neſcit diuina iuſtitia patro-
cinium pꝛeſtare criminibus.

L In mediatione mea ex-
ardeſcet ignis. pš. xxx
viij. Nō redolent aro-
mata niſi igne ſuccenſa vt pꝫ de
incenſo. Nam integrū repoſitū
nullum dat odoꝛem. ſup ignez
vo poſitum fumus eiꝰ aſcēdenſ
dat odoꝛem ſuū ⁊ domꝰ illo re-
pletur. ſpūaliter. oīo compara
tur aromaticis rebus. rō eſt. qꝛ
ſicut coꝛpoꝛa humana aromati
cis rebus ꝯdita ꝓſeruant̃ a coꝛ
ruptione: ſic aia ſanctis oīoni-
bus dedita reſeruat̃ a peccato.
Nam quēadmodū aromatico
odoꝛe fugantur vermes: ſic de-
uota oratione diabolice ſugge
ſtiones pellunt̃. Unde Iſidoꝛ.
de ſūmo bono. Hoc eſt inqͭt re
medium eius qui vitioꝝ tenta-
mentis eſtuat vt quotiēs quoli
bet modo tangit̃: totiens oīonē
fundat: qꝛ frequens oratio im-
pugnationē vitioꝝ extinguit:
veꝝ eſt ꝙ vt oīo noſtra odoꝛem
ſuauez reddat requiritur ignis
Fig. charitatis. Figura. nume. xvi.
vbi pꝛeceptuꝫ fuerat tolere tur
ribulum ⁊ auſto igne de altari
mitti incenſum deſuper. ſpūalr
per turribulum notat̃ coꝛ hūa-

num. Ignis autē qui accipitur
de altari eſt charitas que debet
recipi per imitationez de cruce
Chꝛiſti: ibi nanqꝫ ignis delecta
tionis accenſus fuit q nūqꝫ ex-
tingui potuit. ſi ergo volumus
noſtram oīonem odoꝛem aro-
maticū effundere: ⁊ velut icen-
ſum dignum in ꝯſpectu dei diri
gi: accenſo igne de altari huiꝰi
coꝛde noſtro dn̄m adoꝛemus.
Jubilantes chꝛiſto ſalutari no
ſtro. Et tunc odoꝛe eius fuga-
bit vermes infernales ſanabit
aiam a culpe coꝛruptela: faciet
nos deo ⁊ angelis familiares
amicos. Aug. in ſer. xl. Oratio Aug
eſt aie ſācte pꝛeſidiū angelo bo
no ſolatium: diabolo ſupplici-
um: deo gratū obſequiū: ⁊ per-
fecte religionis tota laus: ꝑ cū
cta ſecula ſpes certa ſanitas in
coꝛrupta. hec Augu. Verūtamē
qꝫ plures ignē ſanctū iſtum ex
tingui permittūt a pluuia deli-
tiarū mundi ⁊ coꝛpoꝛaliū dele-
ctationū: ⁊ tūc nullus odoꝛ ex
illoꝛum oīonibus exhauritur.
Idcirco nulla talium petitio ex
audit̃: imo tanto lōgioꝛes a di-
uina gr̃a fiant quāto ſe a medi-
tatione ꝑfecte xp̄i charitatis et
dulcedinis ꝓ bono cōicabili e-
longarūt. Vn̄ Orige. ſuper. ix. Ori
Leuit. Infelix inquit aia cuiuſ
fidei ignis extinguit̃ ⁊ refrige-
ſcit charitatis caloꝛ ad quā cuꝫ
venerit celeſtis pontifex q̄rens

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ab ea ignitos ⁊ ardentes carbones ſuper quos incenſum offerat patri inueniet i ea frigidos cineres ⁊ aridas fauillas: ⁊ ſubdit. Tales ſunt homines q ſubtrahunt ſe ⁊ longe faciunt a verbo dei.

D Gladius meus deuorabit carnes. Deut. xxxij. multū prodeſt bene ſcire gladium ducere debentibus p̄liari. Nā in tali actu ēt debilior ſuperat fortiorē. obſeruet. n. p̄liator induſtrius tp̄s ⁊ locū qñ poſſit ⁊ debeat cōmodius gladio percutere inimicum ſine ꝓpria leſione. ſpūaliter. gladius eſt deuota oratio: qꝛ ſicut gladij nuditate oſtenſa timent hoſtes: ſic oꝛone corā deo fuſa ꝑterrentur

Aug. demones. Unde Aug. oratio ē aie ſancte preſidiū diabolo ſupplicium: vt dictuz eſt in p̄cedenti ſermone. ꝓdeſt. n. multū ſi homo bene ſciat oratiōe vti ⁊ debite tp̄s ⁊ locuz obſeruare. tūc. n. ſuperabit fortiores ⁊ coronam

Fig. obtinebit victorie. Figu. indic. iij. vbi legimus q cū Eglō rex moab multuz filios iſrael affligeret exigēs ab eis tributa grauia: ſurrexit Aioth qui vtebat in prelio ſiniſtra ꝓ dextra: ⁊ fecit ſibi ſicā. i. gladiū ancipitem quem ponēs ſibi ad dexteram partē ſubter sagū ingreſſus eſt ad regem. Et dū eſſet ſolus cuz ſolo percuſſit illum ⁊ occidit: ⁊ poſtmodū ducēs filios iſrl ſup moabitas: interfecit ex eis tria milia viroꝝ ⁊ alios cōuertit in fugam. ſpiritualiter. eglon interpretat rotatus: ⁊ ꝓprie dēnotat corpus humanū: q quattuor humoribus rotat ⁊ ducit verſus mortē. Et ſciendu3 q duo velociſſimi equi indeſinēter currentes trahūt currū iſtū. ſ. dies ⁊ nox. Ideo qđ eſt in tp̄e antiquatur ⁊ morit. Igit cū iſte Eglon. i. corpus humanū ꝑtātē accipit ſup filios iſrael. i. ſup virtutes aie: exigit ab eis tributa duriſſima: ⁊ ēt mortifera: qꝛ illam introducit ad tributuz peccati: cuius ſtipendiū eſt mors. Unde ſcriptū eſt. Aia que peccauerit ipſa moriet. Duci. n. moabite preſtāt obſequiū: qꝛ demones humano fauēt corpori. ⁊ ꝑ ſuas prauas ſuggeſtiōes exhibēt preſidiū vt fortius militet: contra ſpūm exhibēdo ſuperfluas delectatiōes q̄s ſpūs neq̄q̄ꝫ dꝫ ꝯcedē. ſꝫ Aioth ⁊c. Aioth interꝑtat laus: ⁊ denotat hoīez interiorez: ⁊ ſpūm qui nouit deum laudare tam in ꝓſperis q̄ꝫ i aduerſis: ⁊ hoc eſt ſcire vti ſiniſtra pro dextra: hic igitur facit ſibi gladiū vtrobiqꝫ incidentē quādo orat ꝓ amicis ⁊ iīmicis: hic intrat ſolus cum ſolo quando ſine tumultu ⁊ extra turbas gētium orationē ſuā fundit. Certat. n. cōtra diabolū ſeu contra

hoſtem ſuum.ſ.corpus tm̃.nec
pōt tunc ipſum ledere cum ſic
cerat oculte: eo ꝙ ñ querit mũ
di fauorẽ ⁊ humanas laudes.
Nemo igitur tunc pōt.inimico
ſuo preſtare preſidiũ cũ ſic pu-
gnat.Acuit igit̃ gladiũ ſuuz ad
petram.ſ.orõnem dirigens ad
xp̃m de quo dr̃:petra autẽ erat
xp̃s.occidit corpus ⁊ ꝓſtrat vi
res eius.Et tunc moriunt̃ tria
milia moabitaꝝ:qꝛ tria illa ma
la mundũ replentia peremit.ſ.
ↄcupiſcentiã carnis:cõcupiſcẽ
tiam oculoꝝ:⁊ ſuperbiam vite:
quorũ quodlibet mille modis
nouit ſpũm infeſtare: ⁊ ſic obti
netur victoria orõnis ſubſidio.
Iſi. Iſido.de ſum.bo.hoc eſt reme
dium eius q tentamẽtis vitio-
rum eſtuat vt quotiẽs quolibꝫ
mõ tangit̃ totiens orõnem fun
dat:qꝛ frequẽs orõ impugna-
tionẽ vitioꝝ extinguit.

Aſcendit pandens iter
ante eos.Mich.ij.ne-
mo pōt vltra facultatez
ſibi nãliter preſtitã agere niſi i-
ſtrumẽto debito ſit coadiutus.
Nam cuz hõ grauis ſit nequa-
ꝙ̃ poſſet aſcendere niſi median
tibus ſcalis lꝫ bene dſcẽderet ſi
ne adminiculo: qꝛ oẽ graue tẽ
dit ad centrũ.Spũaliter.ſuper
facultatẽ noſtrã eſt celum aſcen
dere.ꝓpter grauedinẽ natã con
cupiſcentie que nos trahit ſem

per ad infima.Ad illa.n.facili-
ter inclinamur ſine aliquo ad
miniculo.proni eniz ſumus ad
peccatũ.Ideo.ps̃.xxxi.Sicut
onus graue grauate ſũt ſuper
me.Neceſſe eſt ergo ſi volumus
celũ cõſcẽdere nos hẽre debitum
inſtr̃m quo eleuemus nos ſuꝑ
nos.Et ꝑ qḋ aſcẽdamus velut
ꝑ ſcalam:hmõi inſtrumẽtũ ſiue
ſcala eſt vera orõ.rõ eſt.qꝛ ſicut
per ſcalam domũ aſcendim⁹ in-
trantes ⁊ deſcẽdimus exeũtes.
Sic per verã orationẽ deo inno
teſcũt nr̃e neceſſarie petitiões:⁊
inde deſcendũt ad nos diuie cõ
ſolationes.Figur.Geñ.xxviij. Fi
Iacob vidit ſcalã de terra attin
gentẽ ad celũ:⁊ dñm in ſumita
te ſcale vt narrat magr̃ dicentẽ
ad Iacob.ego ero cuſtos tuus
in itinere:⁊ dabo tibi terrã hãc
Itaqꝫ vidit angelos aſcẽdere ⁊
deſcẽdere.Dicit Ioſeph⁹ ꝙ vi-
dit figuras honeſtas hũanas.
Surgẽs Iacob fudit oleũ ſuꝑ
lapidẽ di.Deus erat hic ⁊ ego
neſciebã.Eſt.n.hic domus dei
⁊ porta celi.Spũaliter.ꝑ ſcalã
hanc ſubaudi orõnẽ que ſi deuo
ta ⁊ debita eſt ⁊ bonis operibus
coadiuta:ſtatim ꝑ eã angeli dei
aſcendẽtes exhibẽt deo nr̃as pe
titiones nobis eius gratiam re
portantes.Thob.xij.Dixit ra-
phael angelus ad Thobiã.bo-
na eſt oratio cum ieiunio.Cuz
inquit orabas ⁊ derelinquebas

prandium: ⁊ abſcōdebas mor-
tuos: per diē ⁊ noctē ſepeliebas
ego obtuli oratione tuā domino
Et ſequit. Et miſit me dñus vt
curarem te. Sed nota ꝙ petitō
nes noſtre debēt eſſe honeſte et
humane. Non. n. honeſta eſſet
petitio vt tu petas ꝙ ipſe alteri
negas: nec eſſet congruū ab eo
quē tu odis poſtulare ſeruitiū.
Ideo duo dꝫ obſeruare princi-
paliter ille qui orationē quam
deo dirigit cupit exaudiri. ſ. ꝙ
deo adhereat: ⁊ in ſe delinquen
tibus corde puro offenſiōes di
mittat. alias nr̄a orō fruſtra fie
Iſi. ret. Unde Iſido. de ſu. bo. Duo
bus modis orō impedit ne im
petrare quiſqꝫ valeat poſtulata
hoc eſt ſi aut hic mala cōmittit:
aut ſi delinquenti ſibi debitū nō
remittit. Iacob igit qui interp̄
tatur luctator: qui fugiebat a fa
cie furoris Eſau primogeniti.
denotat xpi fidelē qui fugit a fa
cie diaboli pri⁹ creati ne ab eo
peccati gladio feriat. protegit
igitur orōne quā deo deuote fū-
dit: qꝛ dñs ſtatim ei ſpopōdit.
Cuſtodiā p viā preſentē. Ego i
qt dñs cuſtos ero tui in hoc iti
nere: ⁊ hoc precipue vt eſt dic-
tum ſi honeſta petat. Et que no
ſtre humanitati ſubſidiū p̄ſtent
nō ad tp̄alia obtinenda: ſed ad
celeſtia poſſidēda. Unde Pro
Pro ſper in ſuis ſentētijs. Fideliter
inquit ſupplicas deo pro neceſ-
ſitatibus vite huius aliquādo
miſericorditer non exauditur.
Quid. n. infirmo ſit vtile magis
nouit medicus ꝙ̄ egrotus. Se
quitur. Surgens Iacob fudit
oleū ſup lapidem qꝛ vera orō n̄
conſiſtit in locutionibus tm̄. ſꝫ
i lachrymis deuotis a corde ex
peccatorum amaritudine pro-
cedentibus. Greg. xxxiij. mo- Gre.
ral. veraciter orare eſt amaros
in compunctiōe gemitus ⁊ nō
compoſita verba reſonare.

De paſſiōe xpi.

Currus iſrael. ⁊ auriga
eius. quarto Regū ſe A
cundo. Magnū eſt re
frigerium: magnaqꝫ ſecuritas:
hominem viatorem iuxta tor-
rentes ⁊ fluuios currum inue-
nire: vel prope ſe habere. Nam
de tali paſſu exeunt boues et
equi: quem homo pedes non
poſſet exire. Et ſi exiret aliquā
do malefieret. Nota enim la
borat homo in curru: ⁊ tamen
ſemper graditur. Poteſt etiā
penſare protegitur a ſuperiori
pluuia ⁊ multas currus itine-
rantibus preſtat cōmoditates.
Spiritualiter: per currū qui
trahitur quattuor rotis: ſubau
di crucem ⁊ paſſionem chriſti
quam traxerunt quattuor p̄fe
ctiſſime virtutes. Nā due p̄me
rote trahentes xp̄m ad crucem
fuerunt charitas ⁊ obedientia.